

El Molí de la Roca

La Roca del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: C. d'Anselm Clavé, 9, 08430
Emplaçament La Roca centre
Alçada: 120 m

Coordenades:

Latitud: 41.58896
Longitud: 2.32526
UTM Est (X): 443761
UTM Nord (Y): 4604360

Classificació

Número de fitxa 08181-164
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (PGOU 8-5-91)/AEA 50 m (PEP 2011)
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08180A02909000
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dc., 23/02/2011 - 01:00

Descripció

Edifici urbà de planta irregular format per quatre cossos adossats, fonamentats a diferent nivell. El volum principal està situat a la banda de llevant de la construcció, presenta la coberta de teula de dos vessants i està distribuït en planta baixa i dos pisos. La façana principal, orientada a migdia, presenta un portal d'accés d'arc rebaixat adovellat, amb els brancals bastits amb carreus ben desbastats. S'hi accedeix mitjançant unes escales que comuniquen el nivell actual del carrer amb el de la planta baixa del molí. Les obertures dels pisos superiors són totes rectangulars i algunes d'elles estan emmarcades amb carreus de pedra, les llindes planes i els escopidors motllurats. Cal exceptuar la finestra del pis superior, donat que està bastida amb maons. Damunt del portal destaquen dues espitlleres emmarcades amb carreus de pedra desbastats. A l'extrem de llevant del parament destaca el rellotge de sol, esgrafià i datat l'any 1661. La resta de paraments de la construcció no presenten obertures. L'interior presenta estances cobertes amb voltes apuntades de pedra i morter de calç, amb arcades i obertures d'arc apuntat o bé rebaixat adovellades. Adossat a la façana de ponent del molí hi ha un volum de grans dimensions amb teulada de dos aiguavessos, distribuït en planta baixa i dos pisos. Totes les obertures de l'edifici són rectangulars i majoritàriament presenten els emmarcaments arrebossats. Les finestres dels pisos superiors de la façana principal tenen els escopidors motllurats. Destaca la finestra central, donat que presenta una llinda monolítica de pedra decorada amb una creu i gravada amb l'any 1669. També compta amb un rellotge de sol, pintat damunt del parament i força degradat. Tant la façana de tramuntana com la de ponent conserven una única finestra cada una emmarcada amb carreus de pedra desbastats. Adossats tant a la façana de tramuntana com a la de migdia de l'edifici hi ha dos petits volums auxiliars. El molí està bastit en pedra sense treballar, carreus i maons, lligat amb morter de calç. El cos adossat a ponent presenta els paraments exteriors arrebossats i emblanquinats.

Observacions:

El volum original manté, a la planta baixa, l'estructura medieval i bona part del mecanisme del molí, les moles i la càbria per alçar-les. L'antiga bassa, ubicada a la part posterior de la construcció, ha estat arranjada i transformada en l'actual Parc de la Bassa del Molí, inaugurat l'any 2010. Fins l'any 2007, la sèquia o rec encara estava en ús.

Història

Fins el segle XVI, el molí pertanyia als Torrellas, senyors del castell de la Roca. Entre els anys 1550 i 1570 van separar del patrimoni familiar "lo ostal, lo molí, los delmas de Canovellas, junt amb moltes rendas y terras" (SALES, 1978: 41). L'any 1573, el molí va passar a mans del Capítol de l'Església Col·legiata de sant Feliu de Girona per mitjà d'un empenyorament. De tota manera, en el document de revenda de l'any 1582, s'especifica que aquest empenyorament s'havia fet amb la condició de poder-lo recobrar: "nec non Molendinum farinerium dicta Villa de Rupe" (SALES, 1978: 41). El 1645, el castell amb tots els seus drets i propietats passà a ser propietat del municipi, en concret dels Jurats o Regidors de la Universitat de les parròquies dels sants Sadurní de la Roca, Esteve de Vilanova, Agnès de Malanyanes, Andreu d'Òrrius i Vicens de Vall de Riolf, del bisbat de Barcelona. Els Jurats decidiren que un propietari de la Roca tingués cura del molí, fent un establiment l'any 1649. D'aquesta manera, i donats els privilegis adquirits, la propietat va passar a ser de Nicolau Company, pagès de la Roca. El molí quedà en propietat dels descendents de Nicolau Company fins que l'any 1728, Fèlix Parera i Company, hereu i successor, el ven a Francesc Milans del Bosc. A finals del segle XVIII (1780), el molí passa a ser propietat del senyor Josep de la Casa Mora de Teyà. Fins a mitjans del segle XIX, el molí queda en propietat dels Mora, amb arrendaments successius i disputes per l'aigua contínues. A partir del 1861, per llaços familiars, passa a mans de la senyora Matilde Barrera i Arenas i dels seus germans fins que, l'any 1924, el venen a l'últim moliner de la Roca, Esteve Musachs i Puigdefàbregas.

Bibliografia

MASSAGUÉ I TORNÉ, J. M. [coord.] (2011): Pla especial i catàleg del patrimoni de La Roca del Vallès. Ajuntament de la Roca del Vallès, La Roca del Vallès. SALES I MASFERRER, J. (1978): Miscel·lània Roquenca (Històries de La Roca). Ajuntament de la Roca, La Roca del Vallès.

